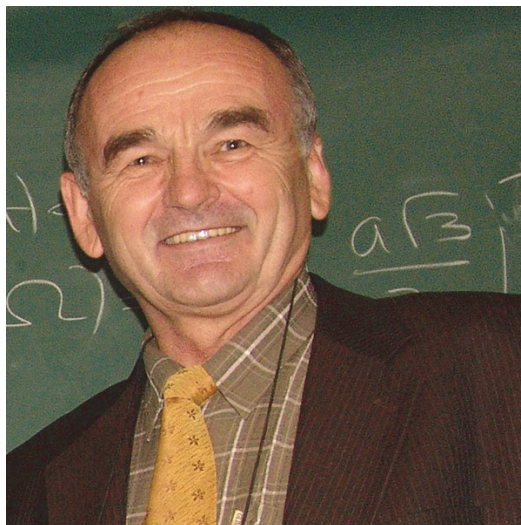

IN MEMORIAM

*Prof. dr sc. Milan D. Matijević, professor emeritus
(19.2.1951. Blatna, Novi Grad – 5. 10. 2020. Zagreb)*

Информативни прилог DOI10.7251/NSK2001131D UDK 929 :37 Matijević Milan D. COBISS.RS-ID 129754625

Miroslav D. Drljača¹

Petog oktobra, na Dan učitelja, napustio nas je Milan Matijević, profesor emeritus, redovni profesor na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Učitelj i pedagog.

Nakon završenog školovanja u rodnom selu Blatna, Matijević dalje školovanje nastavlja na Učiteljskoj školi u Bihaću. Studij sociologije i pedagogije završava na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Doktorsku tezu pod

---

¹Miroslav Drljača je docent Filozofskog fakulteta Univerziteta u Banjoj Luci. E-adresa:miroslav.drljaca@ff.unibl.org

nazivom „Individualne razlike i učinkovitost individualnog obrazovanja u obrazovanju na daljinu“ odbranio je 1981. godine.

Svoju radnu karijeru započinje kao vaspitač u Kazneno-popravnom zavodu u Glini, potom kao saradnik u Centru za obrazovanje odraslih u Zajednici otvorenih sveučilišta u Hrvatskoj. Skoro četiri decenije proveo je radeći na Filozofskom fakultetu i Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Bio je voditelj kolegija: Didaktika, Nastavni kurikulum, Ocjenjivanje u osnovnoj školi, Alternativne škole, Medijska pedagogija, Metodika nastavnih predmeta iz područja društvenih znanosti, Metodologija istraživanja odgoja i obrazovanja, te nekoliko kolegija na poslijediplomskim studijima na Sveučilištu u Zagrebu. Bio je angažovan je kao nastavnik na univerzitetima u Osijeku, Zadru, Splitu, Sarajevu, Ljubljani i Banjoj Luci.

Autor je više od dvadeset knjiga i stotinu naučnih radova iz područja vaspitanja i obrazovanja mladih i odraslih. Pored mnogobrojnih nagrada i priznanja 2019. godine dodijeljena mu je Državna nagrada Ivan Filipović za životno djelo. Iste godine dodijeljeno mu je i počasno zvanje professor emeritus.

Bio je član redakcija nekoliko međunarodnih i domaćih naučnih časopisa. Aktivno je učestvovao na brojnim domaćim i međunarodnim naučnim skupovima. Boravio na stručnim usavršavanjima u inostranstvu (Njemačka, Grčka, Finska, Holandija, Škotska, Engleska, Poljska, Švicarska, Austrija, Češka, Mađarska, Indija, Turska, USA, Rusija itd.).

Na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Banjoj Luci bio je angažovan na svim ciklusima studijskog programa Pedagogija. Aktivno je učestvovao u radu naučnih skupova Banjalučki novembarski susreti. Bio je član redakcije časopisa Naša škola, kojeg izdaje Društvo pedagoga Republike Srpske.

Opraštajući se od svog kolege profesor Bognar na svojoj Fejsbuk stranici piše da je profesor Matijević, iako je u nauci kojom se bavio postigao sve što se postići može, ostao skroman, jednostavan, pristupačan i srdačan sa svakim. Oni koji su poznavali profesora Matijevića usaglasice se sa navedenim riječima, koje opisuju samo neke od kvaliteta koje je posjedovao profesor Matijević. Ovakvi momenti prizivaju sjećanja i ona naviru, bez nekog reda, a svako donosi neopisivu bol i tugu za velikim profesorom i prijateljem, ali i radost i zahvalnost za veliku pomoć i prije svega prijateljstvo.

Profesora sam upoznao po završetku osnovnog studija, bio sam oduševljen njegovim strpljenjem i umijećem slušanja. Privuklo me je njegovo veliko interesovanje za likovnu kulturu. Kasnije sam otkrio da je profesor veoma dobro bio upućen u likovnu umjetnost i da je slobodno vrijeme često provodio crtajući, slikajući i izrađujući različite objekte. Mudro, učiteljski polako, davao mi je savjete i smjernice za rad s učenicima. Tako sam počeo uvoditi inovacije u nastavu i ne znajući u to doba da primjenjujem neke od novijih metoda i strategija učenja i podučavanja. Rad na izradi doktorske disertacije bio je prilika da bolje upoznam profesora. Što smo više sarađivali više sam se divio kako njegovim stručnim tako i ljudskim kvalitetima. Pod profesorovim mentorstvom naučio sam i šta je autoritet, onaj koji podržava i hrabri, onaj koji se nesebično raduje tuđem uspjehu, stalno podstičući na rad jer je i sam često govorio da je u radu spas. Čujem i sada njegovo „bravo!“ i skoro dječju radost kada mu saopštim novu ideju ili situacije s časa koje sam mu često prepričavao. To njegovo „bravo“ i „idemo dalje“ tjeralo me je da svaki naredni razgovor s profesorom, a bilo ih je više tokom jedne sedmice, bude istinski korak dalje. Kada pogledam unazad vidim pređeni put od bezbroj koraka kojim me je vodio pedagog Matijević, mijenjajući mene, a preko mene i one koji su od mene učili. Stalno me opominjao i podsjećao na moto konstruktivističke nastave; „više učenja – manje poučavanja!“.

Među posljednjim radovima profesora Matijevića je rad *Osnivanje i djelovanje osnovnih i srednjih škola na području današnje opštine Novi Grad: nekad i danas*, objavljen posthumno upravo u ovom broju časopisa Naša škola. Na osnovu mnogih pojedinosti u radu, a što se najbolje vidi u nekoliko rečenica koje opisuju odlazak u školu akademskog slikara Lazara Drljače, navodeći poznate predjele u kojima je i sam proveo djetinjstvo, Matijević kao da piše autobiografsku priču opisujući teško materijalno stanje u kojem je i sam odrastao i školovao se. Dok je radio na pomenutom tekstu, govorio je da rad piše za svoju dušu, kao da se tim radom htio oprostiti od voljenog zavičaja, od svog Novog, Blatne i Une.

U svom radu i životu bio je usmjeren ka budućnosti i traženju smisla. Zato je na nama, njegovim učenicima, zadatak da nastavimo gdje je on morao da se zaustavi, ali ne i da nestane jer će u radu svojih sljedbenika profesor Matijević nastaviti svoje trajanje baš onako kako je i želio.

